

НЕ ПОКАТЕ, ЩЕ ДОЙДЕ ВРЕМЕ ДА ИСКАТЕ, И ДА НЕ МОЖЕТЕ. ТОВА ИСКАХЪ ДА ВИ ДОКАЖЪ, И ДОКАЗАХЪ ВИ ГО: ЗА ТОВА СИ ПОЧИВАМЪ.

ЧАСТЬ ВТОРА.

ИЗЪ СМЪТАМЪ, ЧЕ ДНЕШНЕТО СЛОВО ДА ВИ СЪ ВИЖДА МНОГО ЖЕСТОКО: Остро копие, което ви пробжда сърдцата; нъ цю да сторимъ? Когато раната е изгнила, та не трѣбва да съ налага съ умлагчителны лѣкове; трѣбва за нея огонь и желѣзо: и въ днешній ни предметъ не трѣбватъ ласкателны, и сладкы рѣчи, нъ горчивы, и страшны; това е твърдѣ тавно. Ный съ не каемъ, защото мыслимъ, че вынагы имамы време да съ покаемъ, нъ ный смы излзгхни; защото да съ покаемъ, както трѣбва, имамы нжда отъ волата, която не може да остави навикновеніето, а още и отъ Божіата благодать, която не може вѣкы да трае грѣха. Таа хытрость е изнамѣрилъ дяволътъ, да погубва чловѣцты съ надѣждата на поканіето. Адз е пзленъ съ дѣши, които съ съ надѣтали да достигнатъ въ рай; ахъ! и лжовната надѣжда за спасеніето ни е истинската причина на мжченіето ни!

Искашь ли, о Христіанине, отъ истина да съ покаешъ, и да съ спасишь? ето времето, ето начинътъ: времето, сега когато възлизамы въ Иерусалимъ, сега когато настаняхъ свѣтити дни, сега когато приближихъ свѣтты страсти, време благопріятно, време за поканіе. Начинътъ е онзи, дѣто е казалъ Богъ на Лота: „спасѣмъ спаси свою дѣшю, не ѡзирѣй съ вспѣтъ, потщій съ спасти себе.“ Три обстоятелства обематъ тыа Божіи словеса. Първо, „спасѣмъ спаси дѣшю свою:“ сирѣчь, гледай да си избавишь дѣшата отъ пламкътъ на грѣха съ поканіето: дѣшата си, която ако изгубишь, сичко си изгубилъ; ако ли ѡ спечелишь, сичко си спечелилъ; и ако пакъ, или ѡ изгубишь, или ѡ спечелишь единъ пхтъ, или си ѡ изгубилъ, или си ѡ спечелилъ вѣчно. Второ: „не ѡзирѣй съ вспѣтъ:“ сирѣчь не съ обрщай вѣкы да видишь първѣмъ си грѣхъ, като го оставишь еднъждъ: „потщій съ спасти себе:“ тѣй е третето, и пб-главното: повзрзай, върши взрже, не чѣкай за ѡтрѣ, защото не знаешъ, цю ще, роди ѡтрѣшніатъ день: „не вѣси бо что породитъ ѡ-